

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagenfattes under Forhandling.

Justitsministeren (Rump): Djemedet med det foreliggende Lovforslag, der er fremkommet i det andet Ting ved privat Initiativ, er hovedsageligen den, at der, da Grundlovsdagen i Aar falder paa en Pinselørdag, og da det tør forventes, at der ingen Grundlovsfester ville blive den Dag, men at man vil udskyde dem til næste Dag, Pinsedag, kunde gives de handlende Lejlighed til at handle paa denne Lørdag ligesom de andre Dage, idet der denne Lørdag vil kunne ventes rigeligt Besøg i Forretninger. Forslaget er, saa vidt jeg ved, foranlediget ved Henvendelse fra de handlende til Medlemmer af Rigsdagen. Jeg kan fornuftigvis ikke have noget at indvende derimod; men i øvrigt forekommer det mig, at man dels kunde have brugt en anden Form og dels kunde have givet Lovforslaget et andet Indhold. Det, at Grundlovsdagen falder paa Pinselørdag, vil være saa sjældent, at det vist kun sker 2—3 Gange i et Aarhundrede, og det forekommer mig besynderligt af Hensyn til disse singulære Tilfælde at give en særlig Lov, hvorved § 1 i Loven af 1ste April 1891, der kun bestaar af nogle saa Paragraffer, faar en hel anden Ordlyd. Det forekommer mig, at det havde været simplest at give en Lov for denne specielle Lejlighed, og saa overlade det til senere Tider, hvorledes man vilde stille sig. Jeg skal ikke modrette mig Lovforslagets Vedtagelse, som det nu er, men det forekommer mig dog, at naar man først paa den Motivering mener, at Bestemmelsen om Grundlovsdagens Festsiltholdelse ikke skal komme til Anvendelse, fordi de handlende formene, at der ikke vil blive nogen Festsiltholdelse den Dag, og at de og deres Medarbejdere godt kunne udføre deres Gerning som paa en anden Hverdag, kunde der være Anledning til, at man havde sagt i al Almindelighed, at § 4 i Loven af 1ste April 1891 skal være saaledes, eller at man sagde, at § 4 i Aar ikke skal finde Anvendelse. Det er jo nemlig besynderligt paa den Motivering kun at ville lade Lovens § 1, der omhandler de handlende, være den eneste Paragraf, der ikke kommer til Anvendelse, og ikke gøre

ganste det samme med § 3, der omhandler Arbejde i Fabrikker og saadanne Steder, hvor Arbejdet udføres paa fabriksmæssig Maade. Er ratio legis til Stede i Forhold til det ene Punkt, saa er den ogsaa ganste naturligt til Stede med Hensyn til det andet. Det forekommer mig, som sagt, at skulde man Lovgive paa dette Punkt, saa var det naturligt, at man ganste simpelt satte den gældende Bestemmelse for Grundlovsdagen ud af Kraft for indeværende Aar.

Stilling: I Tilslutning til den højtærede Justitsminister skal jeg udtale, at jeg for mit Bedkommende kan slutte mig til den Anskuelse, der er fremsat af den højtærede Justitsminister, men som Forslaget nu foreligger og paa denne Tid af Samlingen, tror jeg ganste vist, at der ikke er noget at gøre i den Retning. Jeg er overbevist om, at Forslaget vil afhjælpe den Trang, som i den Retning er kommen til Orde fra de handlende og næringsdrevende. Dets Vedtagelse vil blive hjulst med Tilfredshed, og jeg skal derfor tillade mig at opfordre det høje Ting til at slutte sig til Lovforslaget i den Stikelse, hvori det nu foreligger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 14 i Bygningsloven for Frederiksberg Kommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg C, Sp. 703—4).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Rump): Dette Lovforslag er af ganste lignende Bestaffenhed som det, der for kort Tid siden blev vedtaget af dette Ting og det andet Ting for Københavns Bedkommende. Forslaget gaar ud paa at sætte de kommunale Autoriteter i Stand til, naar der haves større, mere komplicerede Gadeanlæg eller Forandring af Gadeanlæg for, saa at kunne gaa videre i Ekspropriation, end den bestaaende Lovgivning hjemler. De to Paragraffer ere efter